

3) Pokud bude i na druhou otázku odpovězeno kladně: brání výklad tohoto evropského primárního nebo sekundárního práva odůvodnění takového vnitrostátního předpisu cílem zákonodárce odměnit profesní zkušenost?

4) Pokud bude i na třetí otázku odpovězeno kladně: připouští výklad evropského primárního nebo sekundárního práva, dokud nedošlo k implementaci nediskriminační právní úpravy platů, jiný právní důsledek než diskriminované osoby zpětně odměnit podle nejvyššího stupně v jejich platové třídě?

Vyplývá přitom právní důsledek porušení zákazu diskriminace ze samotného evropského primárního nebo sekundárního práva, v daném případě zejména ze směrnice 2000/78/ES, nebo vyplývá nárok pouze z hlediska nedostatečného provedení povinností plynoucích z evropského práva z odpovědnosti státu podle unijního práva?

5) Brání výklad evropského primárního nebo sekundárního práva vnitrostátnímu opatření, které podřizuje nárok na (dodatečné) zaplacení nebo náhradu škody podmínce, že jej úředníci uplatnili včas?

6) V případě kladné odpovědi na první až třetí otázku: vyplývá z výkladu evropského primárního nebo sekundárního práva, že zákon upravující přechod na nový systém (Überleitungsgesetz), podle něhož jsou stávající úředníci (Bestandsbeamte) zařazeni do platového stupně nového systému podle částky jejich základního platu, který jim k rozhodnému dni přechodu příslušel podle starých (diskriminačních) právních předpisů o odměňování, a podle kterého se další postup do vyšších stupňů určuje nezávisle na absolutní době zkušeností úředníka pouze podle dob zkušeností nabytých od vstupu zákona o přechodu na nový systém v platnost, zachovává stávající diskriminaci na základě věku, dokud nebude dosaženo nejvyššího platového stupně?

7) V případě kladné odpovědi i na šestou otázku: brání výklad evropského primárního nebo sekundárního práva odůvodnění tohoto neomezeně pokračujícího nerovného zacházení cílem zákonodárce, podle kterého mají být prostřednictvím Überleitungsgesetz chráněna nejen práva nabytá k rozhodnému dni přechodu, nýbrž (také) očekávání předpokládajícího celoživotního příjmu v příslušné platové třídě podle starých právních předpisů o odměňování?

Lze pokračující diskriminaci stávajících úředníků odůvodnit tím, že by alternativní právní úprava (individuální zařazení i stávajících úředníků podle doby získaných zkušeností) byla spojena s vyššími správními výdaji?

8) Pokud bude odůvodnění v sedmé otázce odmítnuto: připouští výklad evropského primárního nebo sekundárního

práva, dokud nedošlo k implementaci nediskriminační právní úpravy odměňování také pro stávající úředníky, jiný právní důsledek než stávajícím úředníkům přiznat zpětně a trvale plat podle nejvyššího stupně v jejich platové třídě?

Vyplývá přitom právní důsledek porušení zákazu diskriminace ze samotného evropského primárního nebo sekundárního práva, v daném případě zejména ze směrnice 2000/78/ES, nebo vyplývá nárok pouze z hlediska nedostatečného provedení povinností plynoucích z evropského práva z odpovědnosti státu podle unijního práva?

(¹) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 8. listopadu 2012 — Uwe Schönefeld v. Land Berlin

(Věc C-504/12)

(2013/C 26/56)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Uwe Schönefeld

Žalovaná: Spolková země Berlín

Předběžné otázky

1) Je třeba vykládat evropské primární nebo sekundární právo, v daném případě zejména směrnici 2000/78/ES (¹), ve smyslu rozsáhlého zákazu neoprávněné diskriminace z důvodu věku tak, že zahrnuje i vnitrostátní normy o odměňování zemských úředníků?

2) Pokud bude na první otázku odpovězeno kladně: vyplývá z výkladu tohoto evropského primárního nebo sekundárního práva, že vnitrostátní předpis, podle kterého závisí výše základního platu úředníka při vzniku služebního poměru v rozhodující míře na jeho věku a následně roste především v závislosti na délce služebního poměru, představuje přímou nebo nepřímou diskriminaci založenou na věku?

3) Pokud bude i na druhou otázku odpovězeno kladně: brání výklad tohoto evropského primárního nebo sekundárního práva odůvodnění takového vnitrostátního předpisu cílem zákonodárce odměnit profesní zkušenost?

4) V případě kladné odpovědi na výše uvedené otázky: vyplývá z výkladu evropského primárního nebo sekundárního práva, že zákon upravující přechod na nový systém odměňování (Überleitungsgesetz), podle něhož jsou stávající úředníci (Bestandsbeamte) zařazení do platového stupně nového systému podle výše jejich základního platu, který jim k rozhodnému dni přechodu na nový systém příslušel podle starých (diskriminačních) právních předpisů o odměňování, a podle kterého se další postup do vyšších stupňů určuje, nezávisle na absolutní době zkušeností úředníka, pouze podle dob zkušeností nabytých od vstupu v platnost zákona o přechodu na nový systém, zachovává stávající diskriminaci na základě věku, dokud nebude v každém jednotlivém případě dosaženo nejvyššího platebního stupně?

5) Pokud bude i na čtvrtou otázku odpovězeno kladně: brání výklad evropského primárního nebo sekundárního práva odůvodnění tohoto neomezeně pokračujícího nerovného zacházení cílem zákonodárce, podle kterého mají být prostřednictvím zákona upravujícího přechod na nový systém odměňování chráněna nejen nabytá práva existující k rozhodnému dni přechodu na nový systém, nýbrž (také) očekávání celoživotního předpokládaného příjmu v příslušné platové třídě podle starých právních předpisů o odměňování?

Lze pokračující diskriminaci stávajících úředníků (Bestandsbeamte) odůvodnit skutečností, že by alternativní právní úprava (individuální zařazení i stávajících úředníků podle doby získaných zkušeností) byla spojena s vyššími správními výdaji?

6) Pokud bude takové odůvodnění v páté otázce odmítnuto: připouští výklad evropského primárního nebo sekundárního práva, dokud nedošlo k implementaci nediskriminační právní úpravy odměňování také pro stávající úředníky, jiný právní důsledek než stávající úředníky zpětně a nadále odměňovat podle nejvyššího stupně v jejich platové třídě?

Vyplývá právní důsledek porušení zákazu diskriminace v tomto případě ze samotného evropského primárního nebo sekundárního práva, v daném případě zejména ze směrnice 2000/78/ES, nebo vyplývá nárok pouze z hlediska nedostačného provedení povinností plynoucích z evropského práva z odpovědnosti státu podle unijního práva?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 8. listopadu 2012 — Antje Wilke v. Land Berlin

(Věc C-505/12)

(2013/C 26/57)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Antje Wilke

Žalovaná: Spolková země Berlín

Předběžné otázky

1) Je třeba vykládat evropské primární nebo sekundární právo, v daném případě zejména směrnici 2000/78/ES⁽¹⁾, ve smyslu rozsáhlého zákazu neoprávněné diskriminace z důvodu věku tak, že zahrnuje i vnitrostátní normy o odměňování zemských úředníků?

2) Pokud bude na první otázku odpovězeno kladně: vyplývá z výkladu tohoto evropského primárního nebo sekundárního práva, že vnitrostátní předpis, podle kterého závisí výše základního platu úředníka při vzniku služebního poměru v rozhodující míře na jeho věku a následně roste především v závislosti na délce služebního poměru, představuje přímou nebo nepřímou diskriminaci založenou na věku?

3) Pokud bude i na druhou otázku odpovězeno kladně: brání výklad tohoto evropského primárního nebo sekundárního práva odůvodnění takového vnitrostátního předpisu cílem zákonodárce odměnit profesní zkušenost?

4) Pokud bude i na třetí otázku odpovězeno kladně: připouští výklad evropského primárního nebo sekundárního práva, dokud nedošlo k implementaci nediskriminační právní úpravy platů, jiný právní důsledek než diskriminované osoby zpětně odměnit podle nejvyššího stupně v jejich platové třídě?

Vyplývá přitom právní důsledek porušení zákazu diskriminace ze samotného evropského primárního nebo sekundárního práva, v daném případě zejména ze směrnice 2000/78/ES, nebo vyplývá nárok pouze z hlediska nedostačného provedení povinností plynoucích z evropského práva z odpovědnosti státu podle unijního práva?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).